

paa; et Navn alene er ikke tilstrækkeligt, enten den Paagældende er Medlem af Rigsdagen eller ei.

Ved den foretagne Stemmegivning blev der afgivet 92 Stemmebiller, som alle vare gyldige. — Valgte bleve: Folkethingsmand Høgsbro med 61 og Folkethingsmand B. Christensen med 60 Stemmer (Folkethingsmand Gad havde 34 og Folkethingsmand Eugen 21 Stemmer).

Formanden: Da begge de ærede Folkethingsmænd ere tilstede, maa jeg spørge dem, om de modtage Valget?

B. Christensen: Jeg takker for Valget og modtager det.

Høgsbro: Ogsaa jeg takker for den mig viste Tillid og modtager Valget.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen vedkommende Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71.

(Det af Landstinget vedtagne Forslag til Beslutning findes i Tillæg C. Sp. 175—176; den af Udvalget afgivne Betænkning i Tillæg B.)

Ordføreren (Zahle): Efter den Forretningsgang, der er indført med Hensyn til Behandlingen af Statsrevisionens Beretning til Rigsdagen, overlades det Thingenes Formænd at afgjøre, i hvilket Thing denne Underjøgelse først skal finde Sted. Det er nu i de sidste Aar faldet i Folkethingets Lod at faae Sagen til Behandling, efterat den har været i det andet Thing, men det kan ikke Andet end med en vis Tilfredsstillelse udtales, at der i Henseende til Opsættelsen fra de forskjellige Things Udvalg i det Væsentlige er Overensstemmelse tilstede; dog kan det ikke undgaas, at Folkethinget er opfordret til at tage andre Sider af Sagen under Overveielse end dem, der vel nærmest maatte siges at ligge for Landstinget. Saaledes har ogsaa Folkethinget i forrige og næstforrige Samling fremdraget enkelte almindelige Hensyn, overfor hvilke man mener, at der endnu ikke er kommet en fuldstændig Fasthed og Sikkerhed med Hensyn til vort Regnskabsvæsen. Jeg skal i den Henseende nævne, at Folkethingets Udvalg ogsaa i Aar har fremdraget det vigtige Hensyn til, hvorledes der engang vil blive forholdt med Regnskabsaarets Afslutning, og vi have gjort en Bemærkning om, hvor vigtigt det er, at der med Hensyn dertil itide happens saadanne Oplysninger paa rebe Haand, at de

kunne tjene det Finantsudvalg, som skal foretage Behandlingen af næste Aars Finantslov, til Vejledning, navnlig med Hensyn til hvad der i et Aar Aar har været meget omtvistet, angaaende Kassebeholdningens Stilling og de endnu ikke afholdte bevilgede Udgifter. Det er ikke uden med Tilfredsstillelse man har set, at det sidste Regnskab, som denne Betænkning vedrører, har indbragt et Ønske fra Folkethingets Udvalgs Side, det nemlig, at give Kasseregnskabet en saadan Udvidelse, at det tillige oplyser, hvorledes den maanedlige Stilling er. Dette har ogsaa sin store Betydning med Hensyn til Dispositionen over de Midler, som Rigsdagen aarlig bevilger, idet det jo ikke kan mislignes, at det med Hensyn til Angreb paa Reservecapitalen er af stor Betydning at vide, hvornaar Statens Hovedindtægter falde, saaledes at man forsaavidt det er tilstedeligt overfor Statskassen, kan lade de forskjellige bevilgede Udgifter falde paa de Sider, hvor der er flest Kontanter i Kassen; men dette kan kun ske, saasnart man vinder en saa stadig og sikker Oversigt derover, at man saa at sige har en fast Forretningsgang i saa Henseende. Et andet almindeligt Hensyn, som vi have tilladt os at fremdrage, er det Unfselige i, at der kommer en mere frugtbringende Overensstemmelse mellem den ministerielle Revision og Statsrevisionen. Statsrevisionen kan forlange de enkelte Regnskaber udlaaente og udleverede for derefter at sammenholde dem med de enkelte Poster i Statsregnskabet; men det staaer til den ministerielle Revision at paase i Enkelthederne, at disse Finantslovens Bestemmelser ere overstræde, og ere de overstræde, saa foreligger nu det Spørgsmaal, om den ministerielle Revision kan decidere med Hensyn til Overstrædelser af Finantsloven, og hvorledes det i saa Henseende skal forholdes. Derom er der endnu ikke nogen given Regel, men man tør ganske vist vente, at der ogsaa paa dette Punkt kan tilvoebringendes en fast Forretningsgang. — Der behøves jo slet ikke nogen Lovsform; thi en Finantsminister vilde ved et Reglement overfor Decisor kunne give et Raalæg om, at der, hvor saadanne Overstrædelser findes, skulde ske en Meddelelse til Statsrevisionen. Om Enkelthederne i Betænkningen skal jeg ikke her paa dette Trin udtale mig; jeg skal kun bemærke, at der, medens Udvalget havde denne Sag for, er bleven tilskillet det en Dom, som viser, at der ogsaa med Hensyn til Kullleverancen andetsteds finder Uregelmaessigheder Sted, som man har troet at maatte gjøre en Bemærkning om, da der med Hensyn til dette Punkt er en saa forunderlig Uoverensstemmelse mellem de virkelige Beholdninger og Talbeholdningerne paa Værftet, en Sag, som jeg for Øvrigt ikke her skal gaa ind paa, da den vil komme til at foreligge i et andet Aar. — Der er et Spørgsmaal, som er bleven reist fra andre Sider igjennem flere Aar; det er Statsrevisionens Stilling ligeoverfor Rigsdagens eget